

[Wittrup.]

lands Højderyg, som Tusinder af andre Bønder paa jyske Hedeegne. Og med denne Motivering for, at de ogsaa med Hensyn til Frederikskirken ligestilles med den øvrige Befolkning, skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Brorsen: Jeg gør opmærksom paa — det kan man ikke umiddelbart se af Lovforslagets Titel, og det hørte man for Resten heller ikke saa meget af den Tale, som nu blev holdt af det ærede Medlem Hr. Wittrup —, at det er Kirken i Frederiks, det drejer sig om. Der har været nedsat et lille Udvalg af ministerielle Embedsmænd med Hr. Ekspeditionssekretær Sachs i Finansministeriet som Formand med den Opgave at foretage en Undersøgelse, anstille visse Beregninger og derefter komme med en Indstilling til Regering og Rigsdag angaaende en hel Del Kirker, jeg tror 49 i alt, nemlig de saakaldte Domænekirker, som er inde under Staten, under Sorø Akademi og Universitetet. Regeringen har ment, at det vilde være rigtigst, at disse Kirker gik over til Selveje, og det, det kom an paa for dette Udvalg, var at foretage saadanne Beregninger med Hensyn til de Kapitaler, der skulde hensættes, at Overgangen kunde finde Sted. Blandt disse 49 Kirker, der her er Tale om, indtager Kirken paa Alheden i Frederiks saa absolut en Særstilling — det behøver jeg ikke engang at motivere, for det vidner Lovforslaget om. Der skal altsaa ligefrem et Lovforslag til, for at man i det hele taget er i Stand til at faa denne Kirke til at gaa over til Selveje, hvilket ikke er Tilfældet for de andre 48 Kirker. Men det hænger sammen med en Lov, der blev givet i 1852, og som ogsaa er omtalt af det ærede Medlem Hr. Wittrup. I denne findes en Bestemmelse, hvorefter Kirken paa Alheden i Frederiks skal vedligeholdes i Fremtiden af Staten, og denne Bestemmelse er gældende den Dag i Dag.

Men nu ønsker man altsaa disse Forhold ændret. Det er dog givet, at Befolkninger deroppe, Menigheden og Menighedsraadet, aldeles ikke ønsker nogen Forandring, og der kan naturligvis ogsaa med en vis Ret henvises til denne Lov af 1852. Men paa den anden Side, da der fra Statens, fra Regeringens og Rigsdagens, Side bestemt holdes paa, at der maa ske en Overgang til Selveje ogsaa for denne Kirkes Vedkommende, saa har man ogsaa været villig til at deltage i Forhandlinger herom, og jeg tror, at disse Forhandlinger mellem Menig-

hedsraadet derovre og det Udvalg, jeg omtalte, har været ført under de venskabeligste Former. Der er dog alligevel en Divergens, idet Menighedsraadet mener, at de Kapitaler, der foreslaas hensat, er lovlige smaa. Det kan der naturligvis altid være delte Meninger om. Det paagældende Udvalg hævder, at man har været særdeles hensynsfuld over for Frederiks og Menigheden derovre; men Menighedsraadet hævder paa den anden Side, at de 26 500 Kr. i Virkeligheden er alt for lidt. Forskellen er dog ikke ret stor. Det er i Virkeligheden kun ganske faa Tusinde Kroner, det drejer sig om. Jeg vil antage, at 4 000—5 000 Kr. kan klare det hele. Under Hensyn til Kirkens Særstilling og til, at det heller ikke er nogen særlig velstillet Egn deroppe, synes jeg nok, at Staten skulde optræde i høj Grad kulant her. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at der foreligger en Erklæring fra Bygningsinspektør Norn om, at denne Kirke ikke kan sammenlignes med vore Landsbykirker fra Valdemarernes Tid, idet den har en anden Konstruktion, er af en helt anden Støbning og ikke vil kunne staa saa langt ud i Fremtiden som Valdemarernes gamle Landsbykirker; derfor er der stor Sandsynlighed for, at netop denne Kirke, inden der er gaaet særlig mange Aar, maa underkastes en Reparation, der, maaske vil koste ret betydelige Summer. Det er derfor, Menighedsraadet hævder, at særlig Post III er utilstrækkelig.

Jeg gør opmærksom paa, at i Bemærkningerne til Lovforslaget findes opført 3 forskellige Poster: Først en Post I paa 20 000 Kr. til Kirkens ordinære Vedligeholdelse og Drift og dernæst en Post II paa 2 200 Kr. til større Reparationer og Istandsættelsesarbejder i en nær Fremtid. Jeg tror, Menighedsraadet har akkviescetet ved disse to Poster og mener, at de er tilstrækkelig store. Men i Post III — og her er der Tale om Hovedreparationer, bortset fra dem, jeg nævnte under Post II — er der Tale om efter dette Lovforslag at hensætte 4 500 Kr., og her er det, at Menighedsraadet absolut hævder, at det er et for ringe Beløb. Det er egentlig den eneste Uenighed, der er. Hvis man her kan faa de 4 500 Kr. hævet til 10 000 Kr., saa er jeg sikker paa, at man er ude over alle Vanskeligheder. Det forekommer mig dog, at naar det som her er en Kirke, der har en Særstilling som den, jeg har paapeget, skal man ikke lave Konflikt fra Statens Side over for dette Menighedsraad for disse 4 000—5 000 Kr., der her i det hele er Tale om. Derfor vil jeg meget henstille,